

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 1Tos/16/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4615010017
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 03. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Stanislav Libant
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2017:4615010017.1

Rozhodnutie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Stanislava Libanta a členov senátu JUDr. Štefana Hrvolu a JUDr. Petra Kaňu, v trestnej veci odsúdeného O. Z., o sťažnosti prokurátorky Okresnej prokuratúry Topoľčany, proti uzneseniu Okresného súdu Topoľčany zo dňa 06.02.2017, sp.zn. 1T/6/2015, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 30. marca 2017, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 193 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku sťažnosť prokurátorky Okresnej prokuratúry Topoľčany

z a m i e t a,

pretože nie je dôvodná.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením Okresný súd Topoľčany (ďalej „súd I. stupňa“) podľa § 50 odsek 4 Trestného zákona vyslovil, že odsúdený O. Z. sa v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia trestným rozkazom Okresného súdu Topoľčany sp.zn. 1T/6/2015, doručeným odsúdenému dňa 30.01.2015, právoplatným dňa 10.02.2015 osvedčil. Súčasne podľa § 50 odsek 7 Trestného zákona vyslovil, že na odsúdeného sa hľadá ako keby nebol odsúdený.

Proti tomuto uzneseniu podala sťažnosť prokurátorka Okresnej prokuratúry Topoľčany (ďalej „prokurátor“).

V písomných dôvodoch sťažnosti prokurátor citáciou poukázal na § 50 odsek 4, 7, 8 Trestného zákona.

V argumentácii reagoval na tú časť odôvodnenia napadnutého uznesenia, v ktorej súd I. stupňa konštatoval, že odsúdený síce spáchal v období od 18.11.2014 do 26.01.2015 prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, 2 písmeno b/ Trestného zákona (za ktorý bol právoplatne odsúdený na nepodmienečný trest odňatia slobody, ktorý aj 27.07.2015 vykonal), pričom však ide o prečin spáchaný v období, ktoré spadá do doby odsúdenému právoplatne započítanej do novourčenej skúšobnej doby (v rámci neskôr uloženého súhrnného trestu v posudzovanej trestnej veci) uznesením Okresného súdu Topoľčany z 13.02.2015, sp.zn. 1T/6/2015, ako doba, počas ktorej odsúdený viedol riadny život.

Uvedený právny názor však podľa prokurátora nemožno aplikovať pri rozhodovaní podľa § 50 odsek 4 Trestného poriadku (pozn. zrejme má byť „Trestného zákona“).

Ďalej poukázal na to, že uznesenie podľa § 50 odsek 3 Trestného zákona bolo vydané dňa 13.02.2015, pričom k odsúdeniu O. Z. rozsudkom Okresného súdu Topoľčany v konaní vedenom pod sp.zn.

2T/33/2015 došlo až dňa 29.04.2015, pričom rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 25.06.2016 (pozn. z posudzovaného spisu vyplýva právoplatnosť „25.06.2015“).

Má za to, že odsúdený sa v skúšobnej dobe určenej mu rozsudkom Okresného súdu Topoľčany sp.zn. 1T/105/2014, ktorého výrok o treste bol podľa § 42 odsek 2 Trestného zákona zrušený trestným rozkazom Okresného súdu Topoľčany z 28.01.2015, sp.zn. 1T/6/2015, právoplatným 10.02.2015, pričom skúšobná doba v zmysle uznesenia Okresného súdu Topoľčany z 13.02.2015, sp.zn. 1T/6/2015 plynula od 20.11.2014 do 10.02.2015, neosvedčil, nakoľko v období od 18.11.2014 do 26.01.2015 sa dopustil skutku právne kvalifikovaného ako prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, 2 písmeno b/ Trestného zákona s použitím § 127 odsek 5 a § 139 odsek 1 písmeno c/ Trestného zákona, pričom vina za spáchanie tohto prečinu bola vyslovená rozsudkom Okresného súdu Topoľčany z 29.04.2015, sp.zn. 2T/33/2015, právoplatným dňa 25.06.2015.

Poukázal tiež na odôvodnenie tohto rozsudku, v ktorom samosudkyňa konštatuje, že obžalovaný sa skutku dopustil v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia.

Na tom základe navrhol, aby Krajský súd v Nitre zrušil napadnuté uznesenie a prikázal súdu I. stupňa, aby o veci znovu konal a rozhodol.

Krajský súd v Nitre ako nadriadený orgán, na podklade riadne a včas podanej sťažnosti oprávnenou osobou, podľa § 192 odsek 1 písmeno a/, b/ Trestného poriadku preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia i konanie, ktoré im predchádzalo a dospel k záveru, že sťažnosť prokurátora je nedôvodná.

Z predloženého spisového materiálu vyplýva, že odsúdený bol v posudzovanej trestnej veci trestným rozkazom Okresného súdu Topoľčany z 28.01.2015, právoplatným dňa 10.02.2015 právoplatne uznany za vinného pre prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 odsek 1, 2 písmeno b/ Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že

dňa 18.11.2014 v čase po 13,07 hod. prišiel v obci Mýtňa Nová Ves do areálu bývalého poľnohospodárskeho družstva k rodinnému domu č. 120, ktorý má od majiteľa J.-N. V., W. XXXX/XX, G. v prenájme S. Z., ktorá však spozorovala prichádzajúceho obvineného, preto pred ním uzamkla vstupné vchodové dvere do domu, po čom sa obvinený pokúšal otvoriť dvere mykaním za kľučku, búchaním a kopaním, pričom poškodená S. Z. vulgárne nadával, uvádzal, že ju zlikviduje, na čo poškodená nereagovala, pretože sa ho bála, preto obvinený O. Z. odstránil pribitú a priskrutkovanú drevenú dosku na pivničnom okne v suteréne domu a vošiel cez toto okno do pivničných priestorov uvedeného domu, pričom keď to zistila poškodená, ihneď privolała políciu a týmto svojím konaním poškodená S. Z., nar. XX.XX.XXXX, bytom W. I. O. č. XXX a poškodenému prenajímateľovi domu J.-N. V., W. XXXX/XX, G. na zariadení rodinného domu nespôsobil žiadnu majetkovú škodu.

Za to mu bol uložený súhrnný podmienený trest odňatia slobody vo výmere 1 roka s určením skúšobnej doby 2 roky.

Súčasne podľa § 42 odsek 2 Trestného zákona bol zrušený vo výroku o treste skorší rozsudok Okresného súdu Topoľčany z 19.11.2014, sp.zn. 1T/105/2014, právoplatný 19.11.2014, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

V dôsledku tohto procesného stavu, t.j. že ďalším odsudzujúcim rozhodnutím došlo k uloženiu odsúdenému podmieneného trestu odňatia slobody ako trestu súhrnného, ktorým súčasne došlo k nahradeniu skoršieho rovnako podmieneného trestu odňatia slobody uloženého mu skorším odsudzujúcim rozhodnutím, vznikla pre súd I. stupňa otázka posúdenia dôvodnosti aplikácie § 50 odsek 3 Trestného zákona (otázka započítania skoršej už vykonanej skúšobnej doby do novourčenej skúšobnej doby).

Podľa § 50 odsek 3 Trestného zákona doba, po ktorú viedol odsúdený v skúšobnej dobe riadny život, sa započítava do skúšobnej doby novourčenej pri povolení odkladu výkonu trestu odňatia slobody alebo probácie uložených za ten istý skutok, alebo do skúšobnej doby alebo probácie určených pri uložení úhrnného trestu alebo súhrnného trestu.

Podľa § 50 odsek 4 Trestného zákona ak odsúdený viedol v skúšobnej dobe riadny život a riadne vykonal iné uložené sankcie a plnil uložené obmedzenia a povinnosti, súd vysloví, že sa osvedčil; inak nariadi nepodmienený trest odňatia slobody, a to prípadne už v priebehu skúšobnej doby. Výnimočne môže súd vzhľadom na okolnosti prípadu ponechať podmienené odsúdenie v platnosti, hoci odsúdený konaním spáchaným v skúšobnej dobe dal príčinu na nariadenie výkonu trestu, a súčasne môže a/ ustanoviť nad odsúdeným probačný dohľad,

b/ primerane predĺžiť skúšobnú dobu, nie však viac ako o dva roky, pričom nesmie prekročiť hornú hranicu skúšobnej doby ustanovenej v odseku I, alebo
c/ ustanoviť doteraz neuložené primerané obmedzenia alebo primerané povinnosti uvedené v § 51 ods. 3 a 4, smerujúce k tomu, aby viedol riadny život,
d) nariadiť kontrolu uložených primeraných obmedzení alebo povinností technickými prostriedkami, ak sú splnené podmienky podľa osobitného predpisu a ak takáto kontrola nebola doposiaľ nariadená.

Súd I. stupňa, konajúc vyšším súdnym úradníkom, sa s uvedenou otázkou (§ 50 odsek 3 Trestného zákona) vysporiadal uznesením z 13.02.2015, č.k. 1T/6/2015-95, ktorým podľa § 50 odsek 3 Trestného zákona odsúdenému započítal do súhrnného trestu uloženého mu v posudzovanej trestnej veci už vykonanú skúšobnú dobu vyplývajúcu z jeho podmiennečného odsúdenia skorším rozsudkom (t.j. rozsudkom Okresného súdu Topoľčany z 19.11.2014, sp.zn. 1T/105/2014), a to v časovom rozsahu od 20.11.2014 do 10.02.2015.

Proti uvedenému uzneseniu je sťažnosť prípustná. Proti uzneseniu vyššieho súdneho úradníka je totiž sťažnosť prípustná vždy, ako to vyplýva z článku 142 odseku 2 vety poslednej Ústavy Slovenskej republiky (Proti rozhodnutiu zamestnanca súdu povereného sudcom je prípustný opravný prostriedok, o ktorom rozhoduje vždy sudca).

Uvedené uznesenie bolo riadne doručované odsúdenému aj prokurátorovi (17.02.2015). Sťažnosť proti nemu žiadna z uvedených oprávnených strán nepodala. V dôsledku toho citované uznesenie nadobudlo právoplatnosť 25.02.2015.

Podľa § 7 odsek 1 Trestného poriadku (Posudzovanie predbežných otázok) orgány činné v trestnom konaní a súd posudzujú samostatne predbežné otázky, ktoré sa v konaní vyskytnú; ak je o takej otázke právoplatné rozhodnutie súdu, Ústavného súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“), Súdneho dvora Európskej únie alebo iného štátneho orgánu, orgány činné v trestnom konaní a súd sú takým rozhodnutím viazané, ak nejde o posúdenie viny obvineného.

Nadriadený súd konštatuje, že prokurátor sťažnosťou proti napadnutému uzneseniu vo svojej podstate vyvolal spor v právnej otázke, konkrétne či možno na účely posudzovania správania sa odsúdeného v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia v intenciách § 50 odsek 4 Trestného zákona prihliadať na trestný čin, ktorý spáchal (a za ktorý následne bol aj právoplatne odsúdený) počas tej časti skúšobnej doby, ktorá bola neskorším odsudzujúcim rozhodnutím a na jeho podklade uloženým súhrnným trestom nahradená novou skúšobnou dobou, ak medzičasom došlo k právoplatnému započítaniu uvedenej pôvodnej časti skúšobnej doby do skúšobnej doby novourčenej podľa § 50 odsek 3 Trestného zákona.

Treba zdôrazniť, že započítanie skúšobnej doby podľa § 50 odsek 3 Trestného zákona je osobitným spôsobom započítania trestu (inak upraveného v § 45 odsek 2 Trestného zákona). Pokiaľ sú splnené podmienky citovaného ustanovenia, súd o započítaní musí vždy rozhodnúť, a to ex officio (z úradnej moci). Ak tieto podmienky nie sú splnené, súd negatívne rozhodnutie v tejto otázke (t.j. o nezapočítaní skúšobnej doby) nevydáva.

Pri novom podmiennečnom odsúdení pre rovnaký skutok možno započítať do novej skúšobnej doby časť skúšobnej doby stanovenej predchádzajúcim rozsudkom (eventuálne trestným rozkazom) len za predpokladu, že v nej odsúdený viedol riadny život (k tejto problematike viď aj skoršiu judikatúru R 3/1979 a R 12/1980).

Právoplatným rozhodnutím o započítaní skoršej časti skúšobnej doby do skúšobnej doby novourčenej neskorším odsudzujúcim rozhodnutím (podľa § 50 odsek 3 Trestného zákona) je súd v ďalšom štádiu trestného konania rozhodujúci podľa § 50 odsek 4 Trestného zákona (o osvedčení sa odsúdeného v skúšobnej dobe, premene trestu alebo iných eventualitách predpokladaných týmto zákonným ustanovením, najmä o predĺžení skúšobnej doby) viazaný, ako to vyplýva z § 7 odsek 1 Trestného poriadku.

Na podklade tohto ustanovenia teda nemôže ako otázku predbežnú posudzovať, či odsúdený v skoršej časti skúšobnej doby viedol riadny život, ak o tejto otázke už bolo právoplatne rozhodnuté, a to rozhodnutím o započítaní skúšobnej doby podľa § 50 odsek 3 Trestného zákona (posudzovanou otázkou tu nie je posudzovanie viny odsúdeného, ale to či viedol v tejto časti skúšobnej doby riadny život).

Z uvedeného ďalej vyplýva, že rozhodnutie podľa § 50 odsek 3 Trestného zákona má obdobné účinky ako rozhodnutie o osvedčení sa v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia podľa § 50 odsek 4 Trestného zákona, resp. tzv. fikcia osvedčenia sa (zo zákona) v zmysle § 50 odsek 5 alebo 6 Trestného zákona.

Pri rozhodovaní podľa § 50 odsek 3 Trestného zákona je tak povinnosťou súdu zisťovať, či odsúdený v dobe, ktorej započítanie do novourčenej skúšobnej doby prichádza do úvahy, viedol riadny život, a len takýto pozitívny záver má byť podkladom pre rozhodnutie o započítaní uvedenej doby do novourčenej skúšobnej doby podmiennečného odsúdenia.

Pokiaľ aj súd rozhodujúci podľa § 50 odsek 4 Trestného zákona až v tomto štádiu trestného konania zistí, že nebol dôvod na započítanie uvedenej časti skúšobnej doby z dôvodu, že odsúdený v nej nevedol riadny život, ako je tomu aj v posudzovanom prípade, v ktorom bolo preukázané, že v nej odsúdený spáchal úmyselný trestný čin, za ktorý bol neskôr aj právoplatne odsúdený, nie je oprávnený opätovne posudzovať, či odsúdený v tejto započítanej časti skúšobnej doby viedol riadny život, a preto ani nemôže z tohto dôvodu premeniť odsúdenému podmiennečný trest odňatia slobody na trest nepodmiennečný, ako dôsledok vlastného záveru, že odsúdený v skúšobnej dobe (posudzujúcu ju ako jeden celok) nevedol riadny život.

Inak vyjadrené, ustanovenie § 7 odsek 1 Trestného poriadku v časti vyjadrenia nemožnosti posudzovať ako predbežné otázky také otázky, o ktorých už existuje právoplatné rozhodnutie súdu (vyjmúc otázku posúdenia viny) treba chápať ako vyjadrenie zásady res iudicata vo vzťahu k všetkým čiastkovým otázkam, ktorých posúdenie prichádza do úvahy v celom priereze trestného konania okrem meritórneho rozhodnutia (t.j. takého, ktorým sa právoplatne končí trestné stíhanie - vid' § 368 odsek 2 Trestného poriadku).

V posudzovanej procesnej situácii tak skoršie právoplatné rozhodnutie súdu o započítaní skúšobnej doby podľa § 50 odsek 3 Trestného zákona vymedzuje súdu pro futuro pre prípad neskoršieho rozhodovania podľa § 50 odsek 4 Trestného zákona časové obdobie prieskumu správania sa odsúdeného z toho pohľadu, či viedol riadny život (resp. splnil uložené povinnosti alebo dodržal uložené obmedzenia) len na tú časť skúšobnej doby, ktorá odsúdenému podľa § 50 odsek 3 Trestného zákona započítaná nebola.

V posudzovanom prípade tak správne súd I. stupňa obmedzil vlastný prieskum v zmysle § 50 odsek 4 Trestného zákona len na obdobie od 11.02.2015 do 20.11.2016 a v jeho rámci posudzoval správanie sa odsúdeného.

Správne tak neprihliadal na skúšobnú dobu, ktorá odsúdenému plynula na podklade skoršieho odsudzujúceho rozhodnutia od 20.11.2014 do 10.02.2015, nakoľko táto bola odsúdenému právoplatným rozhodnutím súdu započítaná do novourčenej skúšobnej doby v rámci ukladania súhrnného trestu.

So správaním odsúdeného v takto určenej relevantnej časti skúšobnej doby sa súd I. stupňa komplexne v odôvodnení napadnutého uznesenia (strana 2 - 3) vysporiadal a napriek spáchaniu dvoch priestupkov na úseku cestnej premávky menšej závažnosti v jej rámci, rozhodol o osvedčení sa odsúdeného v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia z dôvodov, s ktorými sa nadriadený súd stotožňuje a v podrobnostiach na ne ako na vecne správne odkazuje bez potreby ich korekcie alebo doplnenia.

Marginálne len poukazuje na to, že v posudzovanom prípade je zrejmé, že pochybil vyšší súdny úradník pri rozhodovaní o zápočte skúšobnej doby, keď pred vydaním rozhodnutia z 13.02.2015 vôbec neskúmal, či odsúdený v dobe, ktorej započítanie prichádzalo do úvahy, t.j. od 20.11.2014 do 10.02.2015, viedol riadny život (nevyžiadal správy obce, Policajného zboru, lustrácie v registri trestov ale aj v súdu dostupných evidenciách, z ktorých možno zistiť aj aktuálne vedené trestné stíhania proti nemu v iných trestných veciach). Rozhodol v uvedenej otázke výlučne formálne, čím poprel účel a zmysel § 50 odsek 3 Trestného zákona, ktorý sleduje záujem zákonodarcu na tom, aby odsúdenému bola započítaná, v prípadoch ako je posudzovaný, už vykonaná skúšobná doba len vtedy, ak v nej viedol riadny život.

Neobstojí v tomto smere ani argumentácia prokurátora poukazom na to, že v čase rozhodovania o započítaní skúšobnej doby (13.02.2015) odsúdený bol síce trestne stíhaný, avšak k právoplatnosti jeho odsúdenia vo veci vedenej Okresným súdom Topoľčany pod sp.zn. 2T/33/2015 došlo až neskôr rozsudkom z 29.04.2015, ktorý nadobudol právoplatnosť 25.06.2015.

Už samotné zistenie pri posudzovaní splnenia zákonných podmienok na rozhodnutie podľa § 50 odsek 3 Trestného zákona, že odsúdený v skúšobnej dobe, ktorej započítanie prichádza do úvahy, je trestne stíhaný (t.j. bolo mu vznesené obvinenie) pre trestný čin, ktorého sa mal dopustiť v tejto skúšobnej dobe, musí konajúci súd viesť k posudzovaniu dôvodnosti rozhodnutia o započítaní tejto skúšobnej doby, pričom zistenie takéhoto trestného stíhania pre úmyselný trestný čin môže konajúci súd dôvodne viesť k záveru, že rozhodnutie podľa § 50 odsek 3 Trestného zákona nevydá a vyčká na výsledok takéhoto prebiehajúceho trestného stíhania. Takýmto postupom súčasne je plne rešpektovaná jednak zásada prezumpcie neviny odsúdeného vo vzťahu k inému konaniu, v ktorom je trestne stíhaný ako obvinený, avšak súčasne nemá právo sa dovolávať právnej neistoty v tom, že o započítaní skúšobnej doby podľa § 50 odsek 3 Trestného zákona nebolo rozhodnuté (nemá na to právny nárok), nakoľko tento jeho stav zapríčinili okolnosti, ktoré boli podnetom pre jeho trestné stíhanie v tejto inej trestnej veci (zásadne majúce základ v dôvodnom podozrení zo spáchania trestného činu, teda v jeho vlastnom protiprávnom konaní).

Nadriadený súd dáva do pozornosti sťažovateľovi, že napadnutému výroku o osvedčení sa odsúdeného v skúšobnej dobe, ktorého nápravy sa domáha vo svojej sťažnosti, mohol zabrániť vlastnou procesnou aktivitou, a to podaním sťažnosti proti uzneseniu vyššieho súdneho úradníka z 13.02.2015, č.k. 1T/6/2015-95.

Uvedené uznesenie bolo Okresnej prokuratúry Topoľčany doručené 17.02.2015.

V tom čase už prokurátor tejto prokuratúry vykonával dozor nad zachovávaním zákonnosti v prípravnom konaní, v ktorom bol odsúdený trestne stíhaný pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, 2 písmeno b/ Trestného zákona, pre skutok, ktorého sa mal dopúšťať od 18.11.2014 do 26.01.2015, a to na podklade uznesenia o vznesení obvinenia povereného príslušníka Policajného zboru z 27.01.2015, ČVS : ORP-26/TO-TO-2015, ktoré bolo (ako to vyplýva z predmetného vyšetrovacieho spisu) Okresnej prokuratúry Topoľčany doručené 28.01.2015.

V aktuálnom štádiu trestného konania je domáhanie sa premeny trestu odsúdeného z dôvodu spáchania úmyselného trestného činu v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia, ktorá už bola odsúdenému právoplatne započítaná do neskôr, v rámci súhrnného trestu mu uloženej novej skúšobnej doby, z už vyššie uvedených dôvodov neakceptovateľné a preto aj neúčinné.

Na základe vyššie uvedených skutočností a citovaných zákonných ustanovení, spravujúc sa vyššie rozvedenými úvahami, Krajský súd v Nitre rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.